

פרוטוקול ועדת נגישות 10.11.24

משתתפים:

יהל בן נר - יו"ר הוועדה

דנה בן חיים - רכזת נגישות

אדר' תמר ברויד - יועצת נגישות

אילן גריידי - מ. מח' רישוי עסקים

אתי לוי - מ. מח' פרט וחינוך מיוחד

אתי הרפז - מ. אגף רווחה

גלית בן הראש - ראש מינהל ארגון ומשאבים

רן יקיר - סגן ראש העירייה

גלי לב חיימוב - דוברת העירייה וחברת וועדה

רינה שבתאי - תושבת, חברת וועדה

מוטי ליטר - חבר מועצה

יעקב ורון - תושב, חבר וועדה

חנה גול - תושבת, חברת וועדה

הילה מילמן גילון - יו"ר מנהיגות הורים לילדים עם צרכים מיוחדים

מרב נאה טוריס - מנהיגות הורים לילדים עם צרכים מיוחדים

אתי שמי - תושבת, חברת וועדה

נילי בן ארי - תושבת, חברת וועדה

אנג'לה קרת - תושבת, חברת וועדה

מרדכי מאירצ'יק - תושב, חבר וועדה

יערה ברם - תושבת, חברת וועדה

יורם ברם - תושב

משתתפים בזום:

יובל וגנר - תושב, חבר וועדה

אילנה מושקין - תושבת, חברת וועדה

מיכל פוקס - תושבת, חברת וועדה

גילה בירן - תושבת, חברת וועדה

עידן מוטולה - תושב, חבר וועדה

נעמה רוזנטל - תושבת, חברת וועדה

סיגלית בלום - תושבת

יהל - פותחת את הישיבה.

לטובת המצטרפים חדשים אני אספר קצת על עצמי. לפני 5 וחצי שנים עברתי אירוע מכונן בחיים שלי, ומאישה קרייריסטית ונמרצת, הפכתי לאישה עם מוגבלות ניכרת. עברתי שטף דם במוח ונפגעתי בצד ימין של הגוף, כך שיש לי את הפרספקטיבה למעשה של שני צידי המתרס, לפני המוגבלות ואחריה.

לפני שנה וקצת, ראש העיר אמיר כוכבי, הציע לי לרוץ ברשימה שלו וראיתי בזה זכות גדולה והזדמנות והיה ברור לי שאני באה לקדם בדיוק את התחום הזה שבו תעסוק הוועדה שלנו.

יושבים פה מסביב לשולחן ובזום תושבים ותושבות שהם באמת מאגר של ידע בלתי נדלה בתחומים האלה, שבהם תעסוק הוועדה ואני מקווה מאוד שעבודת הוועדה תהיה גם פוריה ובאמת נצליח ביחד לקדם את כל הנושאים החשובים מאוד האלה.

אני רוצה להדגיש, כמו שעשיתי בישיבה הראשונה שאני רואה בכל אחד ואחת מכם שותפים לעשייה, שותפים פעילים לעשייה ושגרירים בעיר לטובת הנושא הזה.

אדגיש שאנחנו לא ועדה של קיטורים ותלונות אלא באמת ועדה שנועדה לקדם נושאי רחב.

לטובת המצטרפים החדשים, שלא היו במפגש הראשון, הוועדה תעסוק בשני נושאים עיקריים: נגישות בכל התחומים שהעירייה אחראית עליהם, לזוודא שהמינימום הנדרש בתקנות ובחוק מיושם בכל התחומים בעיר ודנה באמת קצת תציג סטטוס נגישות עירוני והנושא השני, הנקודה השנייה, היא נושאים מגוונים אחרים כמו קידום אנשים עם מוגבלות וצרכים מיוחדים, קידום מעמדם ומתן פתרונות מעל המינימום הנדרש בחוק.

המטרה לשנה הקרובה היא באמת ליצור תוכנית עבודה כוללת בתחומים השונים של הוועדה שתאושר על ידי ראש העיר והמנכ"ל ותעוגן בתוכניות עבודה בתקציב בשנת 2026.

אני מעבירה את רשות הדיבור לראש העיר.

ראש העיר, אמיר כוכבי - וועדות באופן כללי הן כלים שעוזרים לעירייה לקדם מדיניות ולקדם סדר יום.

העיר יודעת להתנהל גם בלי ועדות ובלי לשתף את הציבור.

אבל אנחנו יודעות ויודעים שלציבור יש הרבה מאוד עוצמה. הרבה מאוד פעמים שאנחנו מתכנסים לוועדות ויהל קצת הזכירה את זה, אז יש איזה נטייה לחשוב שזה המקום לבקר את העירייה. ראשית זה נכון, בטח בכל מקום שאני נמצא בו...

אבל ועדה שעובדת באמת, שיש בה אנשים שהרצון שלהם הוא להניע קדימה את סדר היום העירוני, יש לה יכולת לעשות את זה. הוועדה מורכבת גם מאנשים מציבור התושבות והתושבים, גם עובדות ועובדי העיריה שנמצאים כאן ודאי מנבחרות ונבחרו הציבור שלנו, והשילוב הזה יוצר סינרגיה שמאפשרת לנו כעירייה באמת גם לקבל הרבה מאוד פידבק על הדברים שאנחנו עושים. גם לקבל רעיונות לדברים חדשים וגם לייצר איזה שהוא מנגנון שמאפשר לנו לעלות עוד מדרגה.

אני חושב שהסיפור הזה של נגישות הוא אחד המקומות ששמנו עליו דגש בגלל שבו אנחנו רוצים להשתפר. כי את המינימום אנחנו מכירים, את מה שהחוק מגדיר אנחנו מכירים, את לוחות הזמנים שהמדינה שמה ולעיתים קרובות דוחה כי באמת יש קושי, בין היתר תקציבי, להשלים הכל. את כל זה אנחנו יודעים.

אבל לא מעט דברים הם לא בהגדרות של החוק היבש ובהם אנחנו רוצים לגעת, לשפר ולמצוא את הדרך באמת להרחיב את הפעילות של העירייה וכל זאת על בסיס התפיסה שהעיר הזאת צריכה להיות נוחה לנו.

בקדנציה הקודמת קראנו לזה "עיר מודעת גיל" ובאמת העסקנו גם את גופי העירייה השונים בחשיבה על איך מתכננים עיר שתוכל להתאים לכל הגילאים. תכנון לילדים הוא לא תכנון לבני 40 והוא לא תכנון לבני 70 ומעלה. אני חושב שאם אנחנו שמים מטרה ארוכת טווח, זה באמת להפוך את העיר הזאת לעיר נגישה לנו.

זו המטרה הכי ראויה שאפשר לשים שהיא ארוכת טווח.

יש לה לא מעט שלבים בדרך, ואני חושב שההשתלבות של וועדה שלוקחת על עצמה להבליט נושאים ספציפיים, לעזור לנו כעירייה, לייבא רעיונות או לפתח אותם - יכול להצמיד אותנו בכמה צעדים קדימה בצורה מאוד מאוד משמעותית בשנים הקרובות.

אני רוצה להגיד תודה ליהל על ההיענות לאתגר הזה ולכן ולכם שמצטרפים כאן ואני בטוח שלוועדה הזאת יהיה הרבה מאוד מה לעשות. אני בטוח שביחד עם הצוות שלנו ודנה נגיע לתוצאות.

מעניין יהיה לראות גם את ההתפתחות של הדרך וגם של התוצאות מהוועדה העירונית.

לסיום נגיד שנגישות בסיסית זה גם לא לשבת בשבי החמאס ושיש 101 אנשים כאלה כרגע.

יהל - אני רוצה שנעשה סבב היכרות קצר מאוד, חצי משפט על כל אחד.

שמי **חנה גול** ואני אמא של עמית, בן 34. אני הקמתי לעמית בית לחיים בנווה נאמן בהוד השרון שחיים בו 20 בוגרים ואני בדרך להקים מרכז תעסוקה לאותם בוגרים שחיים שם.

שמי **אילן גריידי**, מנהל מח' רישוי עסקים. נעים מאוד.

שמי **מירב טוריס נאה**, אמא של הרדוף כבדת שמיעה ועם לקויות למידה מורכבות חברת מנהיגות הורים לילדים עם צרכים מיוחדים.

אתי שמי - נפגעת פוליו, ואני מתנדבת בעיר.

אני **נילי בן ארי** תושבת הוד השרון 25 שנה. אני גם מנהלת מועדון חברתי לבוגרים עם לקויות כאן בהוד השרון.

אני **מרדכי מאירצ'וק** תושב הוד השרון מזה שנתיים. חבר בקבוצה שנקראת אחדות עכשיו.

שלום לכולם, שמי **יערה ברם**. אני חירשת וכבדת ראייה ואני גרה כאן פה מגיל 9. למדתי בתל אביב, בבית ספר משולב לחרשים ושומעים יחד. כאן לא טוב בשבילי. אני נוסעת פעם בשבוע למחסי עוז שזה מועדון לחירשים ועיוורים בתל אביב. אני ביקשתי הסעה מהעירייה ולא קיבלתי. היום השמיעה שלי יורדת וכבר קשה לי.

ועוד דבר אחד - יש כאן בעיר גם חירשים ועיוורים שהם וגם חירשים "רגילים" מהוד השרון שחיים כאן.

בעוד לחירשים "הרגילים" יש מועדון לחירשים שהם גם עיוורים אין מועדון כזה וזה לא מתקדם ואני מקווה לקדם כזה. דבר נוסף זה תחום התעסוקה - אני מאוד רוצה לעבוד כאן בעוד השרון וזה לא נגיש בשבילי. אף אחד לא מוכן להעסיק אותי בגלל שאני חירשת ועיוורת.

שמי **אתי לוי** ואני מנהלת מחלקת פרט חינוך מיוחד באגף החינוך.

היי **אתי ארפז**, מנהלת אגף רווחה.

היי, אני **גלית**, ראש מינהל ארגון ומשאבים בעירייה.

מוטי ליטר חבר מועצת העיר.

ערב טוב **רן יקיר**, סגן ראש העירייה.

רינה שבתאי חברת מועצה לשעבר ואשת חינוך לשעבר. היו לי נגיעות בפיתוח תכנים בתחום יושבת ראש ועדות השמה.

גלי אני אמא לשני ילדים עם צרכים מיוחדים ואני גם דוברת העירייה.

גילה בירן, תושבת העיר מזה תשע שנים ואני מייצגת את ציבור הגמלאים. יש לי מועדון שנקרא רונלי שקם לפני 5 שנים ויש בו 200 משתתפות ומשתתפים אני עוסקת גם בילדים על הרצף האוטיסטי בתפקוד גבוה כיוון שיש לי נכד כזה.

אני **דורית לאור** חושבת העיר, עוסקת ורוצה להרים את כל נושא שעות הפנאי של בוגרים עם צרכים מיוחדים בעיר.

מיכל פוקס. פעילה חברתית דומיננטית מאוד.

אני נעמה רוזנטל, תושבת העיר, אני אמא לשני ילדים אוטיסטים בגילאי חטיבה ותיכון.

יובל וגנר, יושב ראש עמותת נגישות ישראל.

אילנה מושקין, בעלת חברה שמפתחת טכנולוגיות הנגשה בתעסוקה לאנשים עם מוגבלות קוגניטיבית ומתמודדי נפש.

פרופסור שירה ילון חיימוביץ אני עומדת בראש המכון הישראלי להנגשה קוגניטיבית. המחקר והפעילות הציבורית שלי היא בתחום של קידום של נגישות לאנשים עם מוגבלות קוגניטיבית.

מורן שומרת, מנהלת מדור בריאות, אמא לשניים, אחד מהם על הרצף.

סיגלית בלום - חברה במנהיגות הורים לצרכים מיוחדים יש לי 3 ילדים. הקטן הוא תינוק ויש לי שתי בנות: אחת עם תסמונת נדירה והשניה הצטרפה לקבוצה עם לקויי שמיעה מהשנה שעברה.

עידן מוטולה תושב העיר, אב לשניים. הבן הבכור שלי בן 20. הקמתי עמותה שנקראת "שווים" שמפעילה את אתר "שווים".

יהל - טוב, כמה עדכונים שרציתי לעדכן אתכם.

1. פרויקט היערכות לחירום – נחקקו בכנסת תקנות של פינוי וקליטה של אנשים עם מוגבלות בחירום וקיימנו פגישה רחבה עם כל הגורמים בעירייה בשיתוף נגישות ישראל ומיפינו את החובות שהעירייה צריכה לעמוד בהן. את המצב, הסטטוס העירוני שלנו ואת החוסרים ונקבעה כבר פגישה אצל ראש העיר ב 19/11, שם יוחלט על הערכות הנדרשת. יש הגדרות למצבי חירום: זה יכול להיות רעידת אדמה יכול להיות מלחמה יכול להיות שיטפון, כל מיני כל המצבי חירום שדורשים פינוי.
2. מאגר המידע – מאגר המידע הוא חלק ניכר מאוד מההיערכות ליישום של תקנות לשעת חירום. אחרי שנפגשנו כולנו בפגישת זום בחודש שעבר, עיבינו את המסמך ושלחנו לכולכם, וחלק מכם כבר הערתם על המסמך ואני ממש אשמח אם תעברו עליו ותעירו הערות. אני רוצה לקדם מאוד את המאגר גם נוכח הצורך בחירום ולהקים צוות חשיבה מצומצם שיוביל את זה. אין טעם בכל הקבוצה הגדולה הזאת, אלא בצוות מצומצם ויעודי: יובל, אילנה, נעמה, הילה ואפשר כמובן לפנות אלי בפרטי ולהצטרף.
3. טבלת רעיונות לפרוייקטים שונים - הפצנו בקבוצת הוואטסאפ שלנו את טבלת הרעיונות לפרוייקטים השונים שהוצעו על ידי חברי וחברות הוועדה. תכנס פגישת זום בחודש הבא כדי לעבור על כל הרעיונות שכתובים בטבלה, לדרג אותם ולתעדף אותם לקראת התוכנית של 2026 ואני ממש מבקשת להשתתף בפגישה הזאת על מנת שכל ההערות ילקחו בחשבון.

שאלות עד כאן?

חודש השוויון בדצמבר

בשנים האחרונות, אולי בגלל הקורונה, אולי בגלל המלחמה, לא היה ברמה העירונית הרבה מידי לציון יום השוויון. היתה הארה של בניין העירייה ופוסט בפייסבוק. והשנה בתכלול של איילת שמש שיושבת איתנו פה, לקחנו על עצמנו לפנות לכל האגפים והמחלקות של העירייה ובנינו באמת תוכנית עשירה ומגוונת לכל התושבים והתושבות שלנו, אז אני רואה שנמצאים פה חלק מהגורמים בעירייה אז לגבי החלק שלהם אני אתן להם להציג.

אז מורן, הבמה שלך.

מורן - היי, אז כמו שאמרתי, אני מנהלת את מדור הבריאות בעירייה. הרעיון הוא בגדול לעשות פעילויות שעושים גם בשגרה לתושבים ותושבות ופשוט לעשות את ההתאמות לאנשים עם צרכים מיוחדים או אנשים עם מוגבלויות.

אני גם מקדמת הבריאות של העירייה וגם תזונאית אנחנו עושים בשגרה הרבה פעילויות לקידום תזונה בריאה לילדות וילדים, ילדים עם צרכים מיוחדים, דגש על ילדים אוטיסטים אבל לא רק. יש בררנות אכילה זה חלק, זה חלק מהחבילה. אז בשיתוף עם תזונאית של לקט ישראל והתזונאית העירונית שלנו, יאנה, החלטנו לעשות פעילות של הורים וילדים של הכנת מאכלים בריאים וכיפיים, להפוך את זה לחווייתי ותוך כדי כך לחשוף אותם לעוד מזונות. הצגה לילדים לחנוכה ואז הכנה של לביבות בריאות ושיפודי פירות וירקות זה בהקשר של התזונה.

פעילות נוספת היא הרצאה של מרפאה בעיסוק, מטפלת רגשית ומעצבת פנים/מסדרת בתים, והיא מדברת על הבית כמקור של חוסן ממש. איך לסדר את הבית ולארגן אותו ככה שהוא יתן לנו יותר שלוה ורוגע. איך לא לשאוף לבית המושלם, אלא להסתפק במה שיש ולהפוך אותו למדהים.

זה מפגש של טיפול רגשי. ובאמת חשבתי לייעד אותו לצעירים לבוגרים שבדיוק עוזבים את הבית או להורים של צעירים שעוזבים את הבית וזה מדהים שאת פה חנה, כי לא ידעתי שקיים כזה דבר בהוד השרון זה ממש אפשר לייעד את זה לבית שלהם או להורים שהילדים שלהם בדיוק עוזבים את הבית?

כמובן שאני פה לכל דבר, כל רעיון שנראה לכם מתאים והגיוני שקשור איך שהוא לבריאות אני כאן ואני אשמח לגרום לזה לקרות.

יהל – באגף הספורט יש גם טורניר הכדורסל של אגף הספורט בשילוב עם הספיישל אולימפיק. בשילוב ספורטאים עם צרכים מיוחדים. זה קורה באולם רבין. ויש את "איתן, כל אחד יכול" שזה חוג למעשה שמתקיים באופן קבוע. עכשיו נעבור לדוברות.

גלי - אנחנו כמובן נתכלל את כל האירועים האלה כדי להנגיש אותם בזמן וכמה שיותר מהר בכל הפלטפורמות האפשריות, כדי להגיע באמת לכל קהל היעד. ללא קשר כבכל שנה, גם השנה אנחנו נדאג להארת בניין העירייה.

השנה אנחנו גם נרצה להפיק סרטון הסברתי.

המטרה שלנו היא לנסות להגיע לעוד קהלי יעד מתאימים.

יהל - אלומה לקחה על עצמה גם פעילויות כמו הקרנת הסרט "גיבורי על" - על מסע של נכי צה"ל להימלאיה, הרצאה בשם "אורי אקרא לו" שמתקיימת במרכז האמנויות ותהיה פעילות תיפוף לגיל הרך לגילאי 5 ומעלה.

חיים נפתלי- ערב טוב שוב, קוראים לי חיים ואנחנו במחלקת נוער וצעירים עושים מספר אירועים לחתך גילאים שונה. האירועים שלנו הם ביחד עם תנועות וארגוני הנוער. יש לנו יום שיא שאנחנו מזמינים את הקהילה שמתקיים בשלישי בדצמבר ביום השוויון. בממלכתי א' באולם ספורט יחד עם כנפיים של קרמבו.

אני אגיד שהשותפות העיקריות שלנו באמת היא מנהיגות הורים צריכים מיוחדים. בשמונה בדצמבר אירוע שיתקיים בתיכון הדרים בעצם היום הזה זה יום ייחודי שאנחנו מזמינים את הקהילה למספר כיתות שהם יעברו בהם בין ארבעה חדרים כשבכל חדר יהיה הסבר והתנסות על המוגבלות הספציפית: מוגבלות מוטורית, חירשות, עיוורון ואבא לילד על הרצף. 20 דקות בכל חדר ויהיה מעבר מחדר לחדר זה מגיל 9 ומעלה עם ההורים כמובן. וכמובן כל הקהילה מוזמנת.

בנוסף יש לנו בחול המועד חנוכה פעילויות ואנחנו נצא לסיורים במוזיאון הילדים בחולון: הזמנה לשקט ודיאלוג בחשכה. ויש לנו את ההרצאה של טל פרידמן שזה באמת גם לכל הקהילה לכל הגילאים שאנחנו עושים את זה יחד עם אגף הרווחה.

אנחנו גם מתכננים יחד עם האגף הרווחה להוקיר את המתנדבים והמתנדבות מנהיגות ההורים בהדלקת נר שאנחנו עוד מתכננים לקבוע יום שבאמת יתאים לכולם ולהזמין אותם פה לעירייה ולעשות הדלקת נרות יחד בחנוכה.

אמרתי בתחילת השיחה שמעבר ליום שיא של הפעילות - כלל תנועות וארגוני הנוער יעבירו במהלך חודש הזה פעילויות ייחודיות באמת לעורר את המודעות. אני אגיד שלאורך כל השנה גם התנועות וגם הארגונים שמים על זה דגש וזה מאוד חשוב לנו.

אין אירוע שאנחנו לא מנגישים אותו כשצריך או כשיש בקשה פרטנית או ככלל, זה באמת חשוב לנו ואנחנו לאורך כל השנה עושים את זה ודנה מלווה אותנו בזה וכמובן בחודש הזה אנחנו באמת שמים זרקור קצת אחר.

ויש לנו מפגש עם עמותת שלומית ב 26.11 לבני 18 פלוס שקיבלו פטור מהצבא על רקע של צרכים רפואיים - אנחנו הזמנו את עמותת שלומית יחד במרכז צעירים שלנו, לחבר'ה שלא קיבלו אישור להתגייס ובאמת יהיה מפגש של ההורים ושל הילדים, נערים ונערות שרוצים אכן להתגייס או לעשות שנת שירות. אז באמת העמותה מלווה אותם במפגש אינטימי שמשם באמת אנחנו מניבים תוצרים ובאמת עוזרים בתהליך הזה.

ואנחנו כאן לאורך כל השנה מה שצריך ותודה לכם.

יהל - יש מפגש העשרה ומיצוי זכויות בשיתוף סניף ביטוח לאומי בכפר סבא ועמותת אילן שהקונספט הוא להורים לילדים עם מוגבלות ולאנשים עם מוגבלות שהחלק הראשון שלו יהיה למעשה 2-3 פקידות שיגיעו עם לפטופים ויענו על שאלות פרטניות שיש לאנשים והחלק השני יהיה סדרת הרצאות קצרות נכות, נכות, ילד נכה, נידות שיקום מקצועי והרצאה של אילן גם על זכויות הורים במקום העבודה.

אתי הרפז - מסיבת חנוכה, איזושהי פעילות של ריצה משותפת עם עמותת אתגרים, שיתוף פעולה עם כנפיים של קרמבו בעניין של סדנת נגישות ובעצם זה דברים שאנחנו ככה עוד בשלבי התהוות ובנייה. ברגע שיהיו קצת יותר פרטים אז נוכל להרחיב עליהם.

אתי לוי - באגף החינוך מן הסתם כל הנושא של נגישות מטופל ברמה יומיומית ולאורך כל השנה, בין אם זה הנגשה פיזית ובין אם זאת הנגשה טכנולוגית כי יש ילדים שמן הסתם זקוקים לזה בתוך בתי הספר, וזה נמצא לפתחנו כמעט כל יום. לכן בגלל שאנחנו מתעסקים בזה כל הזמן, אז החודש הזה הוא בעצם רק שם דגש בתוך בתי הספר ומנהלי בתי הספר. ביום הספציפי כל מחנך בכל בתי הספר, כל הכיתות, יעסקו בנושא.

בנוסף, סתם דוגמאות שככה מנהלי בתי הספר מייצרים פעילויות נוספות בתוך בתי הספר: לדוגמה, בחטיבת השחר פעילות ספורט על כיסאות ניצחון רוח תהיה הרצאה של אלון דורון, שחקן כדורסל על כיסא גלגלים.

רץ מרתון ישראלי עיוור יגיע לבית ספר צורים הוא גם מורה לחינוך גופני.

חטיבת עתידיים יש שם שני מורים עם צרכים מיוחדים, שלמרות אחד מהם חולה בסרטן, נאלץ לכרות את מיתרי הקול, ועם זאת הוא ממשיך בהוראה. יש שם מורה נוסף שסובל משיתוק מוחין ומלמד בבית הספר.

זאת אומרת שמבחינת מנהל בית הספר והצוות, הנושא של אנשים עם מוגבלות נמצא שם ביומיום, ומן הסתם הילדים נחשפים לזה והם גם נחשפים לקשיים ולהתמודדות.

בבתי הספר היסודיים יתקיימו לדוגמה תחנות ספורט לשכבות אלף-גימל בסימן של הפעלת חושים, כיסוי עיניים, התמודדות עם הדבר הזה של עיוורון. כנפיים של קרמבו יגיעו להעביר פעילויות בכיתות ד'-ו' בנושא מוגבלויות.

שיעורי חינוך כמו שאמרתי, צפייה בסרט "פלא" ודיבור ודיון על הדבר הזה.

כל הדברים האלה בעצם ברמה של לעורר דיון, לעורר שיח.

יש עוד הרבה מה לעשות בנושא של הכלה וקבלה בעיר ואנחנו על זה בתקווה שמשנה לשנה נתקדם ונצליח יותר להיות מכוונים ומחוברים בסדר.

יהל- חשוב לי להגיד כמה דברים חשובים לפני שפותחים את זה להתייחסויות. בכל הפעילויות יתקיים רישום מוקדם וזה יאפשר לנו לקבל מידע לטובת פעילויות נוספות ועתידיות. אתי הרפז ואני ביקשנו שגם יסומנו שם סוגי המגבלות והגיל וככה אנחנו נוכל באמת להיות בקשר עם האנשים האלה.

נקודה נוספת שאנחנו נקדיש חלק מהשיבה בפעם הבאה בינואר 25 להסקת מסקנות מכל הפעילויות - מה עבד ומה פחות. איך היו התגובות על מנת שנוכל לדייק בפעמים הבאות.

ההבנה היא שמן הסתם אי אפשר לכלול הכל, אבל אנחנו מייצרים תשתית בתהליך הזה לפעילות נוספת בשנים הבאות והעלאת מודעות ובהיערכות מוקדמת גם נבנה לטובת השנים הבאות. הכל יוגש ויתוקשר במעטפת על ידי הדוברות.

אני פותחת להתייחסויות.

יובל - קודם כל אני רוצה להגיד מקסים מאוד התמהיל הרחב של הרעיונות והמיזמים אבל אני רוצה רגע להגיד מילה על היום הזה היום הזה זה יום שנוצר על ידי האו"ם. יום בינלאומי ומעט יודעים שכל שנה יש לנו מטרה אחרת. כל שנה מכוונים את היום הזה לנושא אחר. השנה הוגרה המטרה: מנהיגות מקדמת שילוב וקיימות. אז לידיעה ואולי זה נכון שנים קדימה לראות איך מתקדמים.

הדבר השני שאני חושב שאם מתחילים לעבוד מסודר וזה נותן מקום לפורום הנכבד פה אז שווה גם להגדיר מטרה. אנחנו מגדירים את זה כיום בשנה או כחודש של פעילות בשנה, אבל מה המטרה שאנחנו רוצים להשיג ביום הזה בהוד השרון? האם זה אוסף של פרויקטים או האם יותר מכוונים, כמו שהוצג בפגישה הקודמת, לראות ולבדוק האם אנחנו משתפרים בפעילויות האלו ומצליחים לייצר איזשהו אימפקט או איזשהו שינוי על התושבים?
אני רוצה ממש בקצרה להציע מטרות לשנה הבאה:

1. דיווח ועדכון של הקהילה - ביום הזה עיריית הוד השרון תפרסם את דוח הפעילות השנתית, של כל מה שנעשה השנה, כל התוכניות לשנה הבאה, מה התקדמנו, מה הפערים, מה היה לנו. איזשהו מצפן להתקדמות. להנגשה.

2. חינוך - אני חושב שזה נושא שבעיניי צריך לקבל פוקוס הרבה יותר גדול, הרבה יותר עמוק. אני לא מכיר את כל הפעילות. כל שנה בעבר פעילויות נגישות ישראל היו יותר מוטמעות בבתי ספר בהוד השרון. כרגע לא עוד. אבל בכלל כחינוך אני חושב שצריך להגדיר פה מטרה בפני עצמה. שלא רק נשלב בחינוך אלא שלהוד השרון יהיה DNA של נגישות לקבלת שונה ושיתוף וזאת פעילות אסטרטגית שאפשר כמובן ביום הזה לתת לה איזה שהוא מימד יותר ממוקד.

הייתי רוצה בגלל שראש העיר פה נמצא, ויהל, ברשותך הייתי מצפה שהנהלת העירייה תעשה איזה שהיא פעילות להנהלה לקידום המודל.

גלית - אהלן, אנחנו גם במשך השנה עושים מגוון פעילויות. כל עובדי החינוך עוברים ביום ההיערכות לקליטת בתי הספר והגנים, סדנאות חווייתיות גם של נגישות, או כל עובד עובר פעם בשנה לומדה לומדת נגישות וכן ביום הנגישות אנחנו מוציאים אוטובוס עם 50 עובדים למרכזים שונים לעשות גם פעילות מלמדת חווייתית ומקבלת, אז אנחנו בהחלט עושים לעובדים ולעובדות ברצף במשך השנים.

יובל - כן, אבל אני מדבר על ההנהלה. אני רוצה את ההנהלה. 50 זה כולל הנהלה.

גלית - יובל כשאני אומרת עובדים גם אני עובדת. פשוט דילגנו על זה ברצף.

יובל - עוד משהו שקשור לדוברות הייתי רוצה לאתגר אתכם לעשות איזה שהוא קמפיין בהוד השרון לתושבים, שלטי חוצות ומי שמוציא הודעות לוואטסאפים.

אחרון חביב, אחת המצוקות בכל הארץ, אבל גם בהוד השרון הנושא של חניות נכים, להפעיל את מחלקת אכיפה ובחודש הזה לעשות מבצעי אכיפה בנושא חניות נכים.

כל הכבוד ותודה.

יהל- התייחסויות נוספות.

גילה בירן - אני הייתי מבקשת להתייחס ברשותכם לשתי אוכלוסיות. אוכלוסייה אחת זה האוכלוסיה של הילדים בחינוך. אני חושבת שבנקודה הזו אנחנו כולנו מכירים בחינוך מי כהורים, כמורים מי כבעלי מקצוע את הנושא של מחויבות אישית וכל תלמיד במדינת ישראל מחוייב ב-60 שעות לתועלת החברה כדי שהוא יחשב כבוגר בית ספר במדינת ישראל. אני הייתי לוקחת מחנכים שימליצו על ילדים עם אינטליגנציה רגשית מאוד גבוהה ומבקשת מהם שיתנדבו. מי מהם שרוצה להיות אח בוגר לילד על הרצף, ההתנהגות של ילדים על הרצף לא תמיד מובנת לכולם. ולכן אני חושבת שלנושא הזה יש חשיבות שאנחנו יכולים באמצעים מאוד פשוט לקיים בכל מקום. זאת גם התקופה, כיוון שבעוונותיי עסקתי בחינוך 33 שנים, אז אני מכירה את זה שבתקופה הזאת של אחרי החגים אנחנו מתחילים בכיתות י' לעסוק בנושא של מחויבות אישית והייתי מבקשת להכניס את זה כאחת האפשרויות. זה יופי מד"א ומכבי אש והם אוהבים את הדברים האלה מאוד, אבל זה נושא לדעתי בעל חשיבות עליונה.

אז זה בנושא ילדים.

הדבר האחר שהייתי רוצה להתייחס כרגע, זו אוכלוסייה שלא דנו בה לעומק וזה הגיל השלישי ולומר שאני מייצגת גם כפי שאתם רואים, את הגיל השלישי. אני הקמתי לפני 6 שנים מועדון הגמלאים רונלי. ראש העיר ואלומה תומכים בנו מאוד מאוד ואני יכולה לומר רק תודה מכל הלב. עכשיו אני הייתי רוצה להתייחס לאוכלוסייה הזו לנושא שלנו משני היבטים. הנושא האחד חייבת להיות רשימה של גמלאים. ואיך מעדכנים רשימה כזו? מי שרוצה נרשם באתר מסוים ורושם את תאריך הלידה שלו ואז מידי שנה רואים מי מתווסף לאוכלוסייה הזאת.

הדבר השני זאת האוכלוסייה שבה חלים השינויים הגדולים ביותר, ואת זה אני אומרת כעת מניסיון של 6 שנים אנשים מאבדים ראייה, אנשים נחלשים בשמיעה. המון אנשים מגיעים היום עם מקלות ועם קלנועיות וכולי למפגשים שלנו, אנחנו משתדלים לעבור מועדון גמלאים, כלומר יש לנו קשר אישי עם כל אחד ואחד שאצלנו, אבל יש פה גם שינוי נוראי שלדעתי חוויתי אותו באופן אישי שזה איבוד בן או בת זוג. כל הדברים האלה, ככל שעוטפים את האנשים יותר, כך מקילים עליהם לעבור בשלום את הגיל הלא פשוט הזה. וכמובן שזה לא הזמן לתאר את כל מה שניתן לעשות, אבל כדאי להתייחס לזה. זה לא יום בשנה, זה כל השנה.

החברים מכל העיר. באופן מסודר מאוד בתמיכת אלומה. הרצאות, טיולים ככל שזה מתאפשר גם היום.

רינה שבתאי - כולנו בגילאים שאנחנו מתבגרים, אז עם ההתבגרות יש גם את המוגבלויות ונשים את זה גם על השולחן. בעצם אני רוצה דווקא ללכת לקצה השני ולהכי צעירים בגן. יש חשיבות מאד גדולה להתחיל גם בגילאים

האלה, כי מה שאנחנו לומדים בגיל צעיר ילווה אותנו אחר כך לכל החיים והייתה פה פעילות מדהימה של הרווחה ביחד עם החינוך בפארק המשולב, לאורך שנים. אני נחשפתי לזה לגמרי במקרה, ונדהמתי. ילדי גן פארק כל הילדים שהוקם על ידי אחת העמותות בעיר נפגשו שם באופן קבוע כל שבוע קבוצות מגוונות של ילדים בעלי צרכים מיוחדים מכיתות או מגנים מיוחדים, ביחד עם גנים רגילים ועשו פעילות משותפת ביחד עם הרווחה, ואני מציעה להחזיר את זה חזרה לבמה כי זה משהו מרכזי שאם מתחילים אותו משם אחר כך הכל פתוח.

אתי הרפז - אני רק אומר, שמה את זה כאן, זה לא ירד מהפרק. זה בעקבות המלחמה זה הופסק. זה עדיין בתוכניות העבודה.

רינה - חייבים להחזיר את זה. ממש ממש לעבוד על זה כי זה היה מדהים לראות איך הילדים ביחד. אני רוצה גם לחזק את מה שגילה אמרה. לגבי הנושא של מעורבות חברתית. אני לא יודעת איפה עומד הנושא של התנדבות בעיר, יש לנו שם איזה שהוא חוסר אבל לשנה הבאה אני מסכימה אתה במאה אחוז וזה לא רק לילדים, זה גם למבוגרים, שזקוקים לליווי כי מרותקי בית למיניהם וכן הלאה שגם הם בתוך האוכלוסייה של הצרכים המיוחדים ביחד עם עמותת קליק שקיימת בעיר אפשר לעשות שיתופי פעולה. ואני חושבת שהדברים האלה דורשים הכשרה, לא זורקים ילד סתם לתוך בית. וצריך לארגן את ההכשרה כך שהיא תהיה הכשרה עם ליווי קבוע של קבוצת הילדים הזאת שאם יש להם איזה שהוא צורך בדיבור ודיאלוג עם דברים שהם נתקלים בדיאלוג הזה של ילד, שמלווים אח בוגר, שיש שם כתובת שתלווה אותו זה.

דורית לאור - אנחנו בבית לחיים (הבית שהקימה חנה גול) עשינו מיזם עם תיכון הדרים במסגרתו תלמידי יב' שלהם נותנים שעות מחויבות אישית והקמנו קבוצת מוזיקה. שהילדים שלנו הולכים לשם לעשות מוזיקה יחד איתם. זה פשוט פצצה, היה מוצלח כל כך. אפשר לעשות קופי פייסט לכל התיכונים בעיר. ורק יש פה במנהיגות ההורים מלא ילדים שנורא ישמחו שמישהו יעטוף אותם באומנות לא? בוודאי שלא רק ספורט, אומנות, מוזיקה, קיימות.... כל מה שהם לומדים היום בכיתות, כל אחד עם המגמה שלו.

סיגלית - אני אשמח להגיב לדבריה של הגברת מקודם, אני אגיד שהשנה החלטנו שיש לנו שינשנים של כנפיים של קרמבו שפועלים פה בעיר ביחד עם אגף הרווחה. אנחנו החלטנו שהמחויבות שלהם בשעות אחר הצהריים תהיה באמת במפגשים אישיים של חונכות לילדים ממשפחות ילדים עם צרכים מיוחדים פה בעיר וזה זה עובד כבר. זה קורה, אני אגיד שיש לנו 6 שינשנים שפועלים ועושים את זה וזה מפגש דו שבועי עם הנער או נערה/ הילד. יש לנו את הבסיס. כאילו השינשנים האלו זה בעצם בוגרים של כנפיים של קרמבו. מי שלא מכיר יש לנו את הבסיס של איך לעבוד עם ילדים כאלו ומה הם צריכים? כי באמת השינשנים הם מדריכים שגדלו בכנפיים של קרמבו ועוסקים בזה המון שנים ואפשר באמת להגדיל את זה מעבר לשינשנים. אני אגיד שכנפיים של קרמבו פועלים מעבר ליום פעילות שלהם בכל יום שמתאפשר להם.

אם אין פעילות חס וחלילה אז הם עושים מפגשים אישיים, מגיעים לבתים של המשפחות המדריכים ובאמת מנסים לשמור על שגרה גם בתקופה שאין שגרה וזה זה חשוב לנו כרשות באמת שזה יקרה ואנחנו עוקבים אחרי זה.

ואני אגיד שבאמת השינשינים אנחנו התחלנו לקבל כבר פידבקים על מה שנעשה עם הילדים והילדות שמלווים ובאמת זה מוצלח ואנחנו נמשיך ונרחיב את זה ככל שאפשר. זה שינשינים שגרים בעיר לא מהעיר.

גלי- יש לי שני ילדים בעצם אוטיסטים כשהקטן הוא כיום בגן חובה שהוא בתפקוד יותר בינוני נמוך ואם הייתי רוצה לשים משהו כדגש, אולי בעיקר גם מול רשות הספורט שלא נמצאים כאן כרגע, אין כיום מסגרת לילדים בגיל הזה. גם לא פרטית, דרך אגב לחוגים, להעשרה, בעצם בשעות אחר הצהריים.

בערים שסביבנו יש יותר אופציות, אם זה הידרותרפיה ואם שחייה טיפולית ואם זה טאקוואנדו ויוגה וכולי. כל מיני דברים. כאן בעיר יש מישו אחד ספציפי שעושה מסגרת של ספורט, ספורט טיפולי במסגרת פרטית ובמסגרת עם אחת מקופות החולים, לא עם כולם ובעצם זה משהו שהוא על בסיס יומי.

חסרה פעילות לגילאים קצת יותר מאוחרים - מגיל טרום טרום כשהילד אובחן והיום הוא כבר בגן חובה, לא הצלחתי למצוא במסגרת הסביבה שלי איזשהו חוג העשרה, כי לא הכל מתאים במסגרת כל הלזז ואופן החיים. היום קשה מאוד להסיע לחוג מחוץ להוד השרון וזה משהו שיצא לי כמה פעמים לבדוק עם רשות הספורט, אבל זה משהו שהוא דורש לדעתי החלטה, שבמסגרת החוגים העירוניים אחוז מסוים מהפעילויות והחוגים יהיו עבור ילדים, צרכים מיוחדים

יש את "הבית לגיל הרך" שבעצם נותן סוג של מענה יומי לפעילויות לאמהות בעיקר, אבל גם לאבות לילדים. בגיל הרך - שם נגיד במסגרת הפעולות כבר התחילו להביא חוג יותר קבוע, אבל זה עדיין מאוד מאוד חסר.

חשוב שזה יהיו חוגים שלא בשליטה של אף עמותה, כמו חלק מהחוגים של בית עמיחי, ואז לא כל ההורים רוצים לקחת שם חלק. לדוגמה היה לנו חוג תיאטרון בספרייה שהיה לפני שנים. היה מאד מוצלח. האמת, שוחחתי על זה עם אורנה והיא תשמח לקדם שוב איזה שהוא חוג.

יהל - אני אגיד שהילה ואני נפגשות עם איציק בן דור ואורלי מאלומה לקידום הנושא הזה בדיוק החוגים והפנאי.

אבל אני רוצה להתרכז ביום השוויון / חודש השוויון ולסגור את הנושא הזה ולעבור לסטטוס נגישות.

סיגלית בלום - אני יכולה להגיד שאני חדשה במנהיגות השנה אבל לא חדשה בנושא של הצרכים מיוחדים. חשוב לי לציין שזה מאוד מיוחד וחשוב לעשות את יום השוויון ולהגביר את המודעות, אבל זה משהו שחשוב שהוא יהיה ב DNA של העיר לאורך כל השנה. זאת אומרת שילוב אמיתי שגם צריך לאכוף אותו. זאת אומרת, אם הבת שלי נגיד משתלבת ונותנים לה סל מאוד מאוד גבוה, אבל בפועל אי אפשר בעצם לתת לה את מה שעומד מאחורי הנקודות האלה, אז אין פה נגישות. ושילוב אז אם נגיד מגיע לילדה שלי חונכת אבל אין כוח אדם שהתגייס לנושא הזה, אז יש לי זכות שעומדת, אבל אני לא יכולה בעצם למצות אותה. אז כל הנושא של נגישות זה בעצם לא רק להעמיד, אלא גם לבוא ולאכוף כמו שהוא אמר על חניות של נכים. יש חניות נכים, אבל צריך לאכוף ולראות שבאמת אכן הם עבורנו. הנושא של צרכים מיוחדים זה לא רק הבת שלי עם אוטיזם. כולנו עם צרכים מיוחדים. זאת אומרת אני בבית אני 1.53 מ', אני צורך מיוחד, אני צריכה הנגשה כדי להגיע לקומה קצת יותר גבוהה כדי להוריד משהו מהמדף. אנשים מבוגרים זה צרכים מיוחדים, עולים חדשים זה צרכים מיוחדים. חיילי צהל שעכשו משתחררים

ויש לא מעט. הולכת להיות פה אינפלציה מאוד גדולה, צריך להנגיש הרבה מאוד שירותים שאנחנו כרגע ברמה של מיקור חוץ. אנחנו יוצאים מחוץ ליישוב כדי לקבל אותם. צריך להיות עניין של שיקום. זה לא רק לנושא של אוטיזם לצרכים מיוחדים לילדים. חיילים שייצאו מהמלחמה - עכשיו אין בריכה למשל בעיר שיכולה לשרת אותם כאנשים עם מוגבלות. נדבר על הנושא של בריכה בעיר. היא לא מוגשת. אני הייתי בבריכה לא עם כיסא גלגלים, עם עגלה של תינוק. לא היה לי איך לרדת בגבעה.

יהל - אני חושבת שאת פולשת לנושא השני שלנו אז ברשותך אני רוצה לסגור את ההערכות לחודש השוויון.

חנה - יהל, אני רק רוצה להגיד עוד איזה מילה, גם לגבי השוויון וגם, למרות שאני אמא לילד אוטיסט, אני ממש מתנגדת שיעשו אירועים רק לאוטיסטים או רק לכאלה ורק לכאלה. כל האירועים צריכים להיות רב לקוטיים. העירייה צריכה לחשוב רק רב לקוטי, רק כולם יחד, כולנו בסל אחד עם הקשיים וזה לא חשוב איזה קשיים. זה חייב להיות, ואם אנחנו ננחיל את זה, ככה גם הקהל יקבל את זה.

סיגלית - יהל עוד מילה. אני יכולה לסכם ורק להגיד שהפעילויות באופן כללי הן לא צריכות להיות רק לקהל הרחב או לא רק לקהל צרכים מיוחדים כדי בעצם להטמיע את האלמנט הזה של סבלנות והכלה. זה צריך להיות לאורך כל השנה. פעילות משולבת. זאת אומרת שאם יש חוג בספריה אז זה צריך להיות משולב או לפחות אחד כנגד אחד. זה המענה שיכול להינתן ובעצם לשדר שאנחנו פה קצת שונים מכל עיר אחרת, ובכלל זה צריך להיות היעד העיקרי. כאילו בסוף השנה לעמוד ולראות איפה היינו ומה אנחנו עכשיו עושים, מה עשינו?

אתי שמי - יהל, רק עוד דבר אחד לגבי היום הזה בהמשך למה שיובל אמר שזה יום העלאת מודעות. ואני חושבת שככה הוא צריך להיות, זאת אומרת, זה מאוד נחמד לעשות פעילויות לקהילה של צרכים מיוחדים, אבל המטרה היא להעלות מודעות. גם את הוועדה יש לשווק לקהל תושבי הוד השרון את הפעילות הזאת אנשים לא יודעים מה אנחנו עושים פה בכלל. במושב נווה ירק יש חוג ספורט של אנשים עם מוגבלויות למשל, יש משחקי כושר שהולכים לתחרויות. פה בהוד השרון אני לא חושבת שיש. אולי יש ואני לא יודעת, אני לא מכירה. אני נוסעת לנווה ירק וזאת קבוצה של חבר'ה גם מבוגרים, גם צעירים עם מוגבלויות שכולם שם נכים קשה יחסית. אז זה משחק שיכולים לשחק בו גם צעירים, גם מבוגרים ביחד אני חושבת, זה נתן תקווה לצעירים בני 25 30, שרואים גם את המבוגרים משחקים.

קצת להנגיש. הנה יהיה להם מה לעשות. אנחנו משחקים שם טניס והולכים לתחרויות. אני לא חושבת שיש בהוד השרון.

אילנה - מציעה שכל העירייה, חברות, כל העירייה, חברות המסחר וארגונים והתושבים משך 3 שעות נקשור את היד הדומיננטית. אני חושבת שצריך עכשיו אולי בישיבה הזאת או לקראת היום, לנסח את "כוכב הצפון של הוועדה הזאת". זאת אומרת לא מה שעושים בשלישי בדצמבר או בדצמבר 2024 אלא לאן אנחנו מתכוונים לקחת את הדבר הזה. אם העיר תהפוך להכי נגישה או הכי חינוך מיוחד. אנחנו שואפים בוועדה הזאת, אני חושבת שזה כבר יעלה את המודעות אם זה יצא בדוברות.

תשמעו יש כאן ועדה חדשה ושם אנחנו חותרים גם בהתאם למה שיוכל אמר.

דבר שני, לא כולנו סטטיים בסטטוס שלנו, של אנשים ללא מוגבלות, או עם מוגבלות, או עם צרכים מיוחדים בלי צרכים מיוחדים. מי כמוכם יודע - מי שזה נפל עליכם באמצע החיים. זאת אומרת צריך לראות את זה כרצף. צריך שאנשים יבינו שיש כאן עיר שמחבקת אותם. לא חשוב מה הסטטוס שלהם.

ודבר שלישי, יש כאן את השבר בחינוך המיוחד... ילד שמגיע לגיל 21 ואז מה קורה איתו. כשהילד מגיע לגיל 21, מה קורה עכשיו הלאה? מה קורה עם תעסוקה? מה קורה עם בילוי? מה קורה עם חברה?

דבר אחרון אני חושבת שצריך לעשות פה מיפוי. מה קורה בעיר גם בהיבט של צעירים, גם בהיבט של מבוגרים, גם בהיבט של הגיל השלישי... מי מעורב, מי עושה מה, מי יודע על כך שיש את העמותות האלה ואת המפעלים האלה וכולי. צריך לעשות מיפוי כי אף אחד לא ממש יודע איזה עמותות פעולות, איפה עבור מי וכולי...

רן יקיר - מילה אחת בקצרה אני לא רוצה לעכב הרבה, רק אני אתייחס לדברים של חנה גם, וזה משהו שמאוד קרוב לליבי הנושא של פרסום והפצת מידע. אנחנו נתקלים בזה הרבה, לא רק בתחום הזה, לא רק בתחום של פעילות הוועדה הזאת, אלא בפעילות של הרבה הרבה פעילויות אחרות שאנשים ממש לא יודעים איך שהוא לא מצליחים להגיע מספיק. אנחנו לא מצליחים להגיע מספיק.

אנחנו לא מצליחים להגיע למספיק תושבים וזה קורה בהרבה פעילויות. אני חושב ששוב צריך לתקוף כל פעילות כזאת בדרכים שלה ואת הוועדה הזאתי איך שהוא צריך למצוא דרך שגם הדוברות תפרסם את הפעילויות וכו'. אבל אני חושב שגם לציבור שיושב פה יש חלק. כולכם חלק מקהילות. ויש חלק גם לשגרר החוצה את הפעילות הזאתי לקהילות שלכם. 70,000 תושבים. כמה שלטים ששימו וכמה וואטסאפים שיוציאו וכמה פייסבוק ששימו עדין לא מגיעים לכולם. חלק מזה זה לשגרר את זה גם ברמה של לדבר ולספר. שהדברים יגיעו מפה לאוזן כי אני יודע מניסיון והייתי מעורב הרבה במבצעים כאלה.

קשה נורא להגיע לכל האנשים שצריכים לקבל את המידע.

יעקב רון - אני רוצה לדבר על מועדון ייחודי שיש פה בהוד השרון. מועדון נטעים/מועדון 55 פלוס שפועל ברחוב נטעים 24 שהוא מועדון רב נכתי ואנחנו בסביבות כשלושים אנשים. עיוורים ולקויי ראייה, כ 12 משתתפים פלוס מינוס. אנחנו מקבלים את המועדון פעמיים בשבוע. יש לנו חירשת לקוית שמיעה כבדה, אבל היא לא עיוורת. משולבים גם אנשים עם עיוורון ואנשים עם נכויות אחרות. אנחנו מקבלים את המועדון יום ראשון וחמישי.

יערה ברם - אנשים עברו לחולון בגלל שכאן לא היתה להם נגישות. והם בסוף נשארו שם. אני נשארת כאן. ויש עוד אחת שנשארה לגור. כאן אני לא אוותר, ואני לא אעבור.

יעקב - את המועדון אנחנו מקבלים יומיים בשבוע, ראשון וחמישי מנוהל על ידי גלית צימרמן, עובד סוציאלית שהיא נהדרת, וממש נדרש לנו עוד יום בשבוע ולהרחיב את הפעילות ולקלוט אולי עוד אנשים שעונים לקריטריונים שלנו. תודה.

יהל - תודה רבה, אם אין עוד התייחסויות אני רוצה מאוד להודות לאיילת שמש ולכל המנהלים של העירייה על ההירתמות, באמת התייחסות זריזה הזאת בזמן קצר מאוד, שתלך ותתעצם בשנים הקרובות בוודאות.

דנה אלייך.

דנה - טוב ערב טוב לכולם. אני אספר לכם קצת על מה בעצם עושה הרשות, מה אנחנו משתדלים לעשות יותר נכון כחלק מהחוקים והתקנות, התקנים שמחייבים אותנו.

מניחה שכולם מכירים את זה פה תקנות ותקן מחייבים את הרשות כמו את כל הרשויות בביצוע של הנגשות של מתן שירות לציבור. בעיקרון, רכזת הנגישות היא גוף למעשה חוצה ארגון. כל המחלקות וכל האגפים ברשות לוקחים חלק בתחום הנגישות שפ"ע, תחבורה, אירועים, תשתיות, חינוך, רווחה ורישוי עסקים עד לגזברות וכספים. כל גורמי העירייה למעשה שותפים.

ישנן תקנות שונות שמחייבות את הרשות. אני אתייחס אליהם ככה בקטנה של רק לספר מה אנחנו עושים. במה אנחנו משתדלים לגעת על בסיס יומיומי ממש אם זה מבחינת תקנות שירות - הנגשה של השירות שניתן על ידי העירייה, אם זה באמצעות אתר האינטרנט הנגיש שלנו. נכון שאנחנו עדיין מנסים לטייב את נושא הנגשת המסמכים, פרסומים ומידע.

העסקת עובדים עם מוגבלות - יש לנו באגף משאבי אנוש עובדת שאחראית על התחום והרשות עומדת בעמידה מלאה ביעד של 5% לפחות של עובדים עם מוגבלויות. המוקד הטלפוני ופניות ציבור יודעים לתת את השירות הנגיש והמענים גם לפי בקשות. הקפדה על האירועים והכנסים.

אנחנו מקיימים הדרכת עובדים לפי סעיפים ספציפיים בתקנות השירות, אם זה באמצעות מכתבי ידוע שנתיים לעובדים וגם בתוכנית הדרכת עובדים שמאושרת על ידי יועצי נגישות של הרשות. כולל כמובן הרשמה של המשתתפים. הקפדה שבאמת כל עובד מסקטור מסוים, לוקח חלק באחת לפחות מהפעילויות, החוויות, ההתנסויות החווייתיות שאנחנו עורכים. בשלוש השנים האחרונות העברנו לומדה בקרב כל העובדים סמוכי המחשב, ומי שלא עשינו להם ממש ימי היערכות ממוקדים למגזרים, סיעות, אבות בית, מדריכי צהרונים. כולל ההתנסויות החווייתיות שאליהם, כל העובדים מוזמנים באופן תקופתי להשתתף.

לאחרונה ממש סיימנו את כתיבת הנהלים, נהלים מעודכנים שהועברו להנהלת העירייה לאישור ויופצו בקרב כל העובדים מקבלי הקהל. הנהלים האלה מדברים על מתן שירות באמצעות חיית שירות, נוהל הסתייעות במלווה.

פינוי אנשים בחירום - כאן לא מדובר בתקנות פינוי וקליטה במקרה חירום עירוני אלא ממתקני העירייה, פטור מתור מתן שירות ללא המתנה, פטור מתשלום עבור מלווה ועוד. כל הנהלים האלה מחודדים בקרב העובדים והעובדים מקבלים אחת לתקופה גם את ההדרכות הנדרשות.

מבחינת אירועים אני רק שוב אציין את פרסום התאמות בכל אירוע, את חידוד הנהלים וממש ניסיון להיענות לכל פנייה שמתקבלת להנגשה פרטנית כלשהו. יש אירועים בהם אנחנו מייצרים אזור שקט שיאפשר. אירועים כמו יום העצמאות.

נציגות הורים - יום העצמאות זה משהו שאנחנו התחלנו. נכון? איזור שהוא לגמרי שקט.

דנה - אני מדברת על אירועים של העירייה ואני מדברת גם על אירועים עירוניים שנעשה באמצעות חיים נפתלי ממחלקת תרבות ונוער ממש יושבים ומנסים לחשוב. כמובן שהם משתפים פעולה איתכם.

אני מודה שאני לא מצליחה לגעת בכל אירוע ואירוע ועושים את זה כל מחלקה בתחום שלה. אני מסייעת מבחינת ההכנה, והרעיונות לפעמים באמת באים מכם ועולים מהשטח ומהצרכים המתקבלים. בפארק הארבע עונות ועשינו בעבר מתחם שקט פה בבאר.

אתי שמי - שביל התיכון אינו נגיש.

דנה - כל תכניות הפיתוח ותכף נגיע לפיתוח והנגשה של מבנים, תשתיות וסביבה, עוברות אישור של יועצי נגישות. העבודה שם עוד לא נסתיימה והשבילים המתוכננים. עוד לא כל כך מותר גם לעבור שם.

חלק מזה ואחת לתקופה נדרשת גם בדיקה של נגישות השירות שמתבצעת ממש בימים אלה גם בכל המתקנים, משרדים למיניהם ובהתאם מועברים הליקויים לתיקון. גם המינוי שלי דרך אגב, לפני מספר שנים בעירייה וההעסקה של יועצי נגישות הם לפי חוק הם לפי תקנות והרשות עומדת בזה באופן מלא.

תקנה נוספת שמחייבת אותנו היא התאמות נגישות במוסד חינוכי קיים. עד שנת 2019 היו אמורות כל הרשויות להעמיד בכל מוסד חינוכי קיים הנגשה בסיסית של פיר מעלית, שני תאי שירותי נכים ודרך גישה וזה כהכנה לבואם העתידי של תלמידים עם מוגבלות. הרשויות גם נתמכו על ידי משרד החינוך. אנחנו היום במצב שממש פרט לבית ספר תמר, שהוא לא נכס של עיריית הוד השרון ועמל באזור התעשייה, שגם פה יש שאלת הסדרת הבעלות והמחויבות על פי חוק. באתר האינטרנט מפורסמת רשימה של הנגשה כללית במוסדות חינוך.

תקנות הנגשה פרטנית לתלמיד ולהורה - חלק מההורים כאן יכול להיות שמכירים את זה. תלמיד או הורה זכאים לפי תקנות להנגשה פרטנית במוסד חינוכי בו התלמיד לומד או בן של הורה עם מוגבלות ואנחנו עורכים התאמות ספציפיות שמותאמות ממש למוגבלות, לרוב זה לפי בקשות ספציפיות של אותו תלמיד או הורה. מבחינת רישום מוקדם אתי תוכל אולי לספר על מועדי הרישום שמפורסמים חוברת הזכאות התנאים שעומדים לכל תלמיד והורה מראש באתר העירוני ההתאמות. כמות התאמות שנעשות זה בערך כ 15 הנגשות שמע. כיתות אקוסטיות בכל שנה +5 הנגשות, מוטוריות וראייה שהמוטוריות מגיעות ממש עד להתאמת מעלית בבית הספר.

מבחינת הנגשת מוסדות ציבור, מבני ציבור ברחבי העיר - בסוף שנת 21 חוק ההסדרים ערך שינוי ופרס בעצם בפני הרשויות את תוכנית העבודה, את כלל מבני הציבור בעיר למשך 4 שנים בכל שנה כל רשות מחויבת בהנגשה

של 25% מהנכסים שהם בניין, ואם נכסים שהם לא בניין ערכנו רשימות מסודרות של כלל המבנים בעיר. אתרי משחקים, גינות ציבוריות, חניונים. ובכל שנה אנחנו מטפלים בהם.

פה אני רוצה להוסיף את המשפט שהמשאבים מהמדינה מגיעים רק ממשרד החינוך בזמנו, בהנגשת מבנה חינוך קיים וכיום בהנגשה פרטנית, אני מקבלת את הבקשה, מכינה תיק למשרד החינוך, מגישה אותו לבקשת תמיכה. רק משרד החינוך מתקצב את הרשויות כיום. גלגלו את זה לרשויות ותתמודדו. לכן גם באה כאילו הגמישות הזאת בחלוקה לארבע שנים.

כשראו שהתקנות הקודמות לא ממש היו ישימות, חילקו את זה לארבע שנים, כשהמנה האחרונה היא מרץ 26 השנה בגלל המלחמה והיעדר כוח עובדים ולא צריכה לפרט עוד ממש, הגישו רוב הרשויות בקשות של דחייה בעמידה בביצוע הרשימה, שהייתה עד מרץ 24, גם אנחנו קיבלנו את הדחייה עד מרץ 25 ומקווה שהכל יהיה בסדר ונספיק לסיים גם את המנה של מרץ 25. בינתיים עובדים בקצב עם מה שיש. כמובן שכל, גם הפעולות האלה מלוות על ידי יועצי הנגישות שלנו.

מבחינת התאמוות נגישות למקום ציבורי שהוא לא בניין כמו בתי העלמין, גינות ציבוריות - התקנות מגדירות כל מיני סוגי אתרים שאין לנו פה בעיר כמו חופים, גן חיות וכאלה. אותו דבר גם הרשימה הזאת נחלקת ל- 4 שנים.

אתי שמי - מבנה הדואר לא נגיש. אמרו לי נשים שיש הרבה מדרגות שהן לא מצליחות לעלות.

דנה - מבנה הדואר הוא אומנם מבנה של העירייה, אבל הוא בחכירה ארוכת שנים לדואר ישראל והדואר הנגישו בעצמם. הם עשו את ההנגשה. האחריות על המבנה כרגע היא לא על העירייה. ברגע שזו חכירה ארוכת שנים, שזה לא כזה חוזה קצר של 5, 6, 7 שנים זה חל על המפעיל. ננסה לפנות אל הנהלת הדואר - הליך מול מח' מכסים. כאמור, כל אגפי העירייה, בכל אחד בתחומו.

יהל - תמר יש לי שאלה, את יכולה לכתוב חוות דעת של זה לא תקין. שנפנה לדואר.

תמר - יטופל.

דנה - אז כל הנכסים האלה שהם לא בניין, נכנסים לאותה תוכנית עבודה, הם חלק מהעשרים וחמישה אחוז השנתיים יחד עם גינות ציבוריות. התכנית מפורסמת באתר האינטרנט שלנו תחת הודעה בדבר מקומות ציבוריים שהונגשו. ובכל שנה אנחנו מנסים באמת לעמוד בנתח בגינות ציבוריות, למשל, החל מהכניסה, אם זה סימון של ספסלים, ברזיות, הצללות, התאמות. כל ההתאמות שנדרשות באותן גינות להתאים את המקום, כולל מתקני משחק.

עוד לגבי המרחב הציבורי, אתי אני מעבירה חזרה לשאלתך לגבי תקנות דרכים - אין עדיין תקנות מחייבות, הם בגדר טיוטה. אנחנו מנגישים היום את כל רחבי העיר לפי חוק רשויות מקומיות. כל מה שמדובר במעברי חצייה, מדרכות, תחנות אוטובוס העיר כבר בסוף שנת 2002 עמדה בתקן הקודם ובאמת רוב העיר הייתה נגישה.

הבעיה שלפני כשנתיים הוציאו תיקון לתקנות וחלק מהמקומות היום איפה שיש הנמכת מדרכה של עד כסמ' וחצי שהיו פעם תקינים, היום הם לא, אז אנחנו באמת מנסים להכניס גם לתוכניות העבודה וגם בשוטף עצמו, גם על פי פניות גם על פי סקרים עצמאיים.

יהל - ביום שישי טיילתי עם אתי ברחבי שביל התיכון, העברתי לדנה את כל התצלומים.

דנה - כבר עבר לטיפול בתשתיות, כולל התמונות.

מרדכי - בנושא הבמפרים הגבוהים. אז אני הגשתי כמובן מכתב. גם עיריית הוד השרון הגישה מכתב וגם אני עצמי. היום הגשתי מכתב בהמלצה של יהל. אבל השאלה היא האם העיריה עצמה דואגת לשאול אותה מה קורה? כי אני בסך הכל מרדכי, אני יכול לשאול. אני לא יודע אם יענו לי או לא. אני אגיד את זה בעצם אני גר ברחוב אסירי ציון, אבל אני נוסע דרך רחוב הפרחים. הוא מאוד מאוד עוזר לי להגיע הביתה מהמקום שבו אני מטופל עד הבית ואם זה לא נמצא שם זאת אומרת - אני לא יכול לעבור דרך הרחוב הזה בגלל הבמפרים שהם גבוהים מאוד והם לא תיקינים ויש לי רכב שהוא נמוך. קיא קרניבל. כל הנכים שיש להם קאי קרניבל הרכב שלהם נמוך והאגזוז, וכל המנגנון למטה מתחכך בבמפרים האלה וזה לא בטיחותי אז פשוט אני רוצה שבאמת יעברו כאילו שמישהו יבדוק את זה.

יהל - אני דיברתי היום בבוקר עם דנה והיא הסבירה לי שרחוב הפרחים שייך לשיפוט של כפר מלל במועצת דרום השרון. אז אני הצעתי למרדכי לפנות לדרום השרון לרכז נגישות שחובה שתהיה שם ושהיא תטפל בפנייה. אני ברצון יעקב איתך עד הסיום של העניין הזה. גם אני אשמח לעזור.

גלי - דוברת דרום השרון היא גם תושבת העיר ואפשר אולי להיעזר בה גם.

דנה - אני רק אגיד שאנחנו כן פועלים ודואגים ליידע ולהביא לתשומת לב של גורמים חיצוניים כמו מע"צ, כמו לגבי צומת 531 והנמכות שם של המדרכות זה שטח שהוא לא בתחום אחריות שלנו. תקננו את רחוב סוקולוב, אבל כשמגיעים שם לצומת של הרכבת אנחנו עומדים שם מול חומות.

נילי בן ארי - גם ברחוב התכלת. קשה מאד לנסוע שם בגלל בורות.

דנה - נושא הכביש ידוע. גם הסלילה הזאת תטופל ועברה לאגף תשתיות. כאן מדובר בנהיגה של אנשים עם מוגבלות שנוהגים עם הכיסא מתוך הרכב, וכל קפיצה וכל בור וכמו באמפר באמת מקפיצים ולא נוחים. גם התקנים, דרך אגב של גובה ואופן סלילת במפרים משתנים על ידי משרד התחבורה וכן אגף תשתיות. גם גני עם בקטע של הבמפרים הוא לא שלנו אותו דבר, של דרום השרון.

יהל - נרכז הפניות של בעלי רכב גבוה איפה הם מתקשים בבמפרים נכתוב רשימה כזאת לדרום השרון?

מקובל עליכם לרכז את התלונות?

דנה - הסדרי נגישות לתחבורה ציבורית, הנגשת תחנות האוטובוס העירוניים.

עוד לא הגענו לחניות. זה הסעיף הבא שאני אדבר גם עליו. ברשותך אני רק אגיד קודם שאת תחנות האוטובוס גם התחלנו לטפל לפני כשלוש שנים ותקננו 90% מהתחנות. אני מדברת על תחנות של תחבורה ציבורית עירונית, התחנות ברחבי העיר, בתוך השכונות. הן כן הוגשו ודאגנו באמת להנמכת מדרכה. היום יש גם צורך בתקנון רחבות היערכות - הסימנים הכחולים שמחוץ לתחנה. הריבוע הכחול שאליו נהג אוטובוס פורק מוריד רמפה לפתיחת מעלון לעליה לאוטובוס, מה שמביא אותי לחוק חנית נכים ובכלל לחניות הנכים ברחבי העיר.

אתי - הבאמפרים ברחוב השקמים באמפר שצריך מעלית בשביל להעלות עליו. משהו מטורף ליד הנוער העובד.

דנה - אנחנו נבדוק. הבאמפרים נועדו לווסת באמת את גובה המהירות ולהאט מהירות ואיפה שאפשר ליצור, להקים כיכרות, לפתח כיכרות. אז אנחנו בודקים מול אגף התנועה, משרד התחבורה וכל הנוגעים בדבר בעירייה. אם יש מקומות שלא עובדים אנא דווחו 108 למוקד העירוני זה מגיע לאגף התנועה לטיפול 108 פה בעיר.

נילי בן ארי - קו 551 שמגיע מהעיר ועד רעננה, לבית לוינשטיין, אינו נגיש. של מטרופולין.

דנה - באחריות מטרופולין, עדיין אנחנו נעביר את זה לאגף התנועה לבדיקה מול מטרופולין כי הם מחויבים. הקווים הבינעירוניים קווי 5 מה שנקרא או קווי 6- כמו 551, קו 641 הם באחריות משרד התחבורה אבל לרשות כן יש מה לומר בעניין. כל שאר הקווים, הקווים הפנימיים 1 3 9 החד ספרתיים הם מוגשים והם בכל העיר ולכן רשמתי לי ואנחנו נעביר את זה לאגף התנועה אל מול מטרופולין.

אפנה בבוקר לאגף התנועה לראות מה הם יכולים לעשות מול מטרופולין וחובה לציין שתקנות תחבורה ציבורית בין עירונית עוד לא מאושרות ועוד לא מוסדרות והחברות מנצלות את זה. כנראה שבעבר כן היה להם כלי רכב נגיש לקו, אבל כן נבקש. אם יש בקשות ספציפיות כמובן שהם יעברו. ושוב אני מזכירה 108 למוקד העירוני. הקריאות מתועדות ויעברו לטיפול, זו הדרך הכי מסודרת.

לגבי חניות נכים בעיר - סימון חניות מתבצע בשני אופנים. אחד זה ברחובות כלליים ציבוריים, בקרבת מבני ציבור, בקרבת מסחר, מרכזים מסחריים בנקודות עניין ברחובות. לחניות האלה אין מפתח של כמויות. רחוב אינו מוגדר כחניון. רק בחניונים ציבוריים כמות חניות הנכים נגזרת מהכמות הכללית של החניות הכלליות בחניון.

לכן, אם תיקננו השנה חניונים בחיים ויצמן, בבן צבי ובסה"כ ב- 5 חניונים, הוספנו מקומות חניה היכן שהיה נדרש, הנמכות וכו' ביחס למקומות החניה הכלליים שקיימים בכל חניון. עובדים כיום על חניון ביד לבנים, חניון הספרייה. כל תכנית מובאת ע"י יועצת התנועה לאישורו של יועץ נגישות.

סוג אחר של חניות נכים שאנחנו מסמנים בעיר הן במסגרת בקשות פרטניות שעולות מתושבים, חלקן להקצאת חניות כלליות במיקומים מסוימים, ורובן להקצאת חניות אישיות פרטיות, כשפה בעצם הרשות נותנת איזה שהיא הקצאת קרקע זמנית לתושב על סמך קריטריונים שונים. למשל מי שאין לו חניית נכה או שאין לו חניה בנכס או שהחנייה שלו היא לא נגישה, תושב שמצבו הורע, מצבו הרפואי והחליף מרכב נמוך לרכב גבוה, והחנייה הפרטית כבר לא מתאימה, משפחות עם מספר ילדים עם אוטיזם. כמות של כ- 10-15 בקשות שנבדקות ומועלות לאישור

לוועדת התנועה. לבדיקת כל בקשה אני יוצאת יחד עם יועץ נגישות ונציג אגף תנועה, פוגשים את התושב ומביאים בעצם את המסקנות מהרחוב להמלצה והחלטת ועדת התנועה שמורכבת מגורמים שונים, משטרה, רשות חניה, יועץ נגישות, יועץ תנועה. כל ועדה מתקיימת אחת לחודשיים בערך.

לשאלה בנושא הקצאת חניות לחניות עם מעלון - הרבה בעלי תו נכה לרכב רגיל חונים גם בחניות לרכב גבוה. ישנם אנשים שחונים גם על משטחי ההורדה וחוסמים אפשרות לפתיחת מעלון, על המעטפות, או במקומות אסורים כמו תחום תחנות אוטובוס או צמתים. האכיפה באמצעות קנסות. לפי התקנות, כל רכב נושא תו נכה יכול לחנות בכל חניית נכים, אלא אם היא אישית או פרטית כמובן. חלק מזה מהסיבה הפשוטה שגם רכב רגיל לפעמים נושא כיסא גלגלים ונושא אמצעי אחר. נכון להיום כרשות אין תקנות מחייבות בעניין הזה, אין חוק מחייב אלא המלצה של משרד התחבורה שאנחנו ניישם אותה בקרוב.

הדרישה שבכל מקבץ של חניות או באופן אקראי לקבוע להוסיף את השילוט המתיר חניה רק לרכב נושא מעלון בחניה לרכב גבוה. אין הגדרה כמותית או מגבלת זמן. שילוט כזה דורש גם הוא אישור ועדת תנועה. ברחוב הבנים 14, יש חניה אחת לרכב גבוה ושניים לרכב נכה ושתיים לרכב רגיל מול הסופר אחת לרכב גבוה אחת לרכב רגיל. אנחנו משתדלים מאוד למנן את הבקשות. עם כל הבקשות לתוספת חניות אני מקבלת המון פניות של עודף חניות נכים בעיר.

אתי שמי? - רח' סוקולוב רמפה ליד AM:PM אחת הנקודות הבעייתיות בעיר. רמפה ומדרגות מסוכנות.

דנה - ידוע. חלק מהשטח שם פרטי.

אתי - היום עצרתי ליד תחנת אוטובוס. אנחנו לא נוהגים עם הרגליים אלא רק עם הידיים, אז אני לא יכולה לעשות את זה תוך כדי נסיעה. אני היום עצרתי לסדר משהו ופחדתי שיצלמו אותי.

דנה - אסור לך לעמוד בתחנת אוטובוס. גם עם תו נכה, עדין ישנם מקומות שאסורים לחניה או עצירה.

גלי דוברת - אני רק אוסיף שהמצלמות שנמצאות זה לא משהו שמצלם באופן אוטומטי. רק לידיעה שלכם קודם כל זה מתחיל לצלם רק אחרי שתי דקות וגם אז יושב שם בן אדם אנושי שמסתכל ואם זה מישהו שרק העלה מישהו ואם זה מישהו שרק הוריד מישהו יש שיקול דעת, וגם אם בכל זאת מתקבל קנס, לכל בנאדם יש את הזכות לערער על זה ויש לזה שיקול דעת ומסתכלים על זה, וזה לא באופן אוטומטי כמו שחושבים שפתאום המצלמה בום תפסה אותך.

דנה - בכללי אני רק חייבת להוסיף משפט שיחד עם זה, עם המודעות המאוד גדולה של עובדי העירייה ושל תושבי העיר כולה אנחנו באמת משתדלים כל בוקר מחדש לתקן את מה שניתן, באופן מיידי ותוך מתן עדיפות.

אתן את זכות הדיבר לאילן להציג את נושא רישוי עסקים.

אילן - רישוי עסקים במסגרת צו רישוי עסקים, עסקים טעוני רישוי נדרשים לעמוד בתקנות נגישות.

אנחנו אוכפים ובודקים חלק מהעסקים לאחר שניתן רישיון. נעזרים ביועץ נגישות שייתן את הנחיותיו ואישורו לעסק. במסגרת הרפורמה בעסקים מסוימים נותנים את זה בתצהיר. אנחנו עושים את הבקרה על הדברים האלה, אנחנו מחזקים. נדרש עוד לחזק את הבקרה בנושא של נגישות. מעבר לזה בעסקים שהם לא טעוני רישוי, אין לנו כלי אכיפה, אבל עשינו למשל בעבר מהלך יחד עם דנה ואנג'לה, התושבות המקסימות האלה שהסתובבנו כמה פעמים בעיר ונכנסנו לעסקים שהם לא בדיוק נגישים. הצגנו את המורכבות, את הקושי. בעלי עסקים הבינו את זה.

כשרואים את זה ממש פיזית, זה גם איזה שהוא הפסד הכנסה מקהל, כוח צרכני שנמצא כאן בעיר, רובם ישר מבינים ומשפרים, חלקם מהר יותר, חלקם מהר פחות, אבל העבודה הזאתי שאנחנו עושים היא עם התושבות המקסימות האלה שאני יש לי זכות גדולה וזה נושא פרי.

אנג'לה - אני אישית נתקלתי בעסק לא נגיש כמה פעמים ואני מצביעה ברגליים, מקום שאין לו שיפוע על העגלה, אני לא אכנס אליו. בעלי עסקים מתרצים שהעירייה לא מאפשרת להם להציב או לבנות רמפה כי מהווה מכשול. **אילן** - תפני אותו אלי, אני אדבר איתו.

רמפה לעיתים מהווה מכשול ואז אנחנו דורשים הצבת רמפה ניידת. ופה העלנו כל מיני רעיונות כמו הענקת רמפה, או מדבקה שאומרת שקיימת רמפה ניידת וניתן לבקש הצבתה. נפגשנו השבוע עם יהל ונטפל בנושא. יש גם רעיון של ייצור רמפות ע"י בתי"ס. הרעיון הוא רעיון מדהים וגם סיפרנו את כל הסיפור של איך הוא משלב את בני הנוער ובתי ספר בעיצוב.

יובל - בהרצליה שיתפו תלמידי ביה"ס בבניית רמפות. נדרש שיתוף הציבור.

הרבה פעמים העסקים מצביעים רמפות מסוכנות מאד. עוד תופעה בכל הארץ וגם בהוד השרון, היא שלאחר אישור מורשה נגישות, בעיקר במסעדות ובתי קפה, העסקים לא מקפידים על כל מה שנקרא נגישות השירות. כל נושא הריהוט - כמעט אין מסעדה בעוד השרון שיש בה שולחנות נגישים וכיסאות נגישים ועוד כל מיני פרמטרים קטנים שאני לא אלאה אתכם אבל יש פה בעיה של חותמת גומי של הרשויות ואני חושב שנוכח לעשות מבצע פיקוח קפדני והיום גם רק שיכירו. יש אפשרות להגיש תלונות למשרד העבודה על מורשה נגישות שלא נאמנים לנגישות, אם מורשה נגישות לצורך העניין, אישר עסק והוא לא נגיש. מחובתך כרישוי עסקים להוציא על זה מייל או דיווח במשרד העבודה והרווחה, כי אחרת התופעה הזאת תימשך ולא ניפטר ממנה.

אילן - ברשותך אני אענה רגע לגבי עסקים שהם לא טעוני רישוי. לנו כרישוי עסקים אין כלים משפטיים ויכולת לאכוף את זה. אין לנו שום דרך לחייב בעל עסק שהוא לא טעון רישוי לעמוד בדברים האלה. יש את הנציבות. אני לא יכול לאתר בעייתיות או הפרות אחרי שניתן רישיון. יועץ נגישות הוא אוטוריטה. הוא סמכות שאני לא יכול לחלוק על כך. בפועל יש לי כח אדם מצומצם, אבל אנחנו כן יכולים לפנות אל בעל עסק ולדרוש תיקונים. יש לי פקחית אחת על כל העסקים בעיר. סיכמתי גם עם יהל שאנחנו נגביר את הנושא של מודעות לנגישות בעסקים גם בקרב העובדים שלי, כולל הדרכה, כדי שיוכלו לתת דגש בביקורות שלהם בעסקים גם בנושא של נגישות.

דנה - אני רק אציין, דרך אגב, שבהרבה מאוד מהעסקים בעיר העירייה באה ומנגישה את הציבורי והביאה אותו אל העסק, במקום לדרוש מבעל העסק להניח רמפה שתהווה מכשול או רמפה לא תקנית.

על רישוי עסקים נמשיך בוועדה הבאה.

למעשה כבר דיברנו נושא של העסקת עובדים של שילוב בחינוך ועל התקנות שאנחנו עכשיו מטפלים בהם של אירועי פינוי אוכלוסייה וקליטה של אנשים עם מוגבלות.

אני סיימתי, תודה.

דנה - מזכירה שכל אמצעי התקשורת איתנו קיימים. אם זה דרך אתר האינטרנט ופנייה ישירה אליי אם זה בפנייה למוקד העירוני, אם זה בפנייה במייל ישירות.

יהל - אני יכולה להגיד על עצמי שלפני 5 וחצי שנים לא נזקקתי לחניה נגישה. וכשקרה האירוע שלי חיפשתי את רכזת הנגישות בעיר והגעתי לדנה ומצאתי אותה ויחד החלטנו שאני לא צריכה חנייה. ונכנסתי לאתר של העירייה ומצאתי בקלות את המידע ויש שם את כל אמצעי התקשורת קיימים. הם נדרשים והם קיימים ומופיעים מפורשות וגם כשלא מוציאים הכי פשוט 108 למוקד העירוני וזה עובר אונליין ישירות לפלאפון תוך שניות.

מרדכי - זה נכון, חד משמעית, אני יודע מניסיון אני חושב שאני אחד האנשים שהכי הכי מטריד את 108.

דנה - אתה לא מטריד, אתה הפונה.

מרדכי - כן, אני פונה לא משנה, אבל זה בסדר. בעיקר עם כל מיני צינורות מים שפתוחים שם. על כל נושא בעיר.

עכשיו עלה לי עוד נושא שאני לא יודע אם כאן המקום או לא. אתם יודעים שלאדם נכה יש הנחה במיסוי של מיסי ארנונה. ההנחה ניתנת רק על דירה אחת.

אם נכה שכר דירה והוא מביא את החוזה לעירייה והעירייה רואה שיש את החוזה ויש לו את תעודת הנכה ואת האישורים אז הוא מקבל את הפטור וזה בסדר. כעבור שנה או שנתיים, לא כל הנכים יודעים שהם צריכים להגיש את החידוש. חלקם מוגבלים שכלית, חלקם לא יודע כל מיני מכל מיני סיבות. נניח שאני שכרתי דירה וקיבלתי פאור ועכשיו אני עובר לדירה אחרת באותו ישוב אני עדיין חייב להעתיק את ההנחה הזאת למקום הבא.

פתאום מפסיקים את ההנחה ואנשים לא שמים לב ויש אנשים שהם מאוד מאוד מחושבים חודש בחודשו, ופתאום הם מקבלים בוכטה של לשלם, ואז כל התהליך הזה לחזור להחזיר כסף, לזכות...

יהל - אני מודה לכולם.

ונתראה במפגש הבא, שיהיה ב-14 בינואר. אם לא ירד גשם.

אם ירד גשם ניפגש בזום. תודה רבה לכולם.

הפסקת הקלטה.